

den tid, en forsikring er bonusberettiget. Herved kan der i tidens løb opstå visse skævheder, såfremt forudsætningerne ikke holder stik.

Udviklingen — ikke mindst på renteområdet — må tale for, at der for nye forsikringer anvendes en metode, hvorved bonus inden for hvert femår efter en kollektiv beregning afpasses efter det overskud, som den enkelte forsikring har frembragt i femåret. Når en sådan fremgangsmåde hidtil ikke er benyttet, skyldes det, at man med de hidtidige hjælpemidler har anset metoden for at være for arbejds- og omkostningskrævende, men med indførelse af nye elektroniske hjælpemidler kan metoden nu anvendes med rimelige omkostninger.

For de gamle forsikringer, jfr. § 48, stk. 3, foreslås de hidtidige forsikringstal opretholdt, da de er kontraktmæssigt sikret.

Formuleringen af § 40 har man ikke ment at burde gøre for detaljeret, men man har udformet paragraffen således, at man under hensyntagen til samtlige relevante forhold kan tilgodese, at de gamle forsikringer ikke bliver dårligere stillet efter de nye bestemmelser end efter de gamle bestemmelser og at fordelingen af det samlede overskud mellem gamle og nye forsikringer sker på en forsvarlig måde.

En række af de hidtil gældende paragraffer er — eventuelt med mindre sproglige og tydeliggørende ændringer — overført til den nu foreslåede lov. Iøvrigt henvises til nedenstående bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 2.

Da Island nu i en årrække har været en selvstændig stat, og Statsanstalten i årene under og efter den sidste verdenskrig ikke har tegnet nye forsikringer i Island, er ordene „i Island samt“ foreslået slettet.

Til § 6.

Da det må anses for en selvfølge, at Statsanstalten når som helst kan foretage en risikoopgørelse, hvis den finder det påkrævet, har man anset det for tilstrækkeligt kun at omtale den femårige opgørelse, idet denne er bestemmende for bonusfordelingen for det pågældende femår.

Da forsikringer, hvorved der kommer en ydelse til udbetaling ved den forsikredes invaliditet, nu tegnes i stedse stigende omfang, har man ment det formålstjenligt at foreslå, at der også skal foretages undersøgelse af invaliditeten.

Til § 7.

Paragraffens ændrede ordlyd er en følge af, at det nu foreslås, at præmien skal includere et tillæg

til dækning af Statsanstaltens omkostninger ved ydelse af fritagelse for præmiebetaling i henhold til § 23, hvilket man mener ikke bør have indflydelse på præmiereservens størrelse.

Til § 13.

Den foreslåede forhøjelse af de hidtidige beløb findes rimelig under hensyntagen til de skete forandringer i pengeværdien, siden de nugældende beløb blev fastsat.

Til § 14.

Ændringerne er en følge af, at der ikke skal beregnes forsikringstal for nye forsikringer. Med hensyn til gamle forsikringer gælder stadig de hidtidige bestemmelser, jfr. § 48, stk. 3.

Til § 20.

Efter de hidtil gældende bestemmelser ophører Statsanstaltens ansvar ved udeblivelse af en præmie næste forfaldsdag. Denne respittid synes at være unødvendig lang for forsikringer med helårlig og halvårlig præmie, medens der kan være trang til at forlænge den nugældende respittid på en måned for forsikringer med månedlig præmiebetaling. Da det også frembyder væsentlige administrative lettelser at arbejde med samme respittid for alle forsikringer, foreslås det, at der indføres samme respittid på 3 måneder for alle forsikringer, og at aftalen bortfalder 2 måneder efter respittidens udløb eller 5 måneder efter forfaldsdagen for den første ubetalte præmie.

Det bemærkes, at gamle forsikringer bevarer den hidtidige respittid på 6 og 12 måneder, når præmiebetalingen henholdsvis er halvårlig og helårlig, medens respittiden for forsikringer med månedlig præmie forlænges fra 1 til 3 måneder, ligesom aftalen for gamle forsikringer med kvartårlig og månedlig præmiebetaling først bortfalder 5 måneder efter forfaldsdagen for første ubetalte præmie, jfr. § 48, stk. 4.

Til § 21.

Det synes rimeligt, at pligten til at betale tillæg ved forsinket præmiebetaling indtræder straks efter respittidens udløb eller ved betaling senere end 3 måneder efter forfaldsdag. For gamle forsikringer gælder pligten til at betale tillæg dog som hidtil først 4 måneder efter forfaldsdag, jfr. § 48, stk. 4.

Til § 23.

Da personer, der er fyldt 14 år, efter Statsanstaltens praksis kan forsikres uden karenstid, synes det rimeligt, at de også straks fra tegningen får adgang til at opnå præmiefritagelse, når betingelserne iøvrigt er opfyldt.